

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΓΡΑΦΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΟΠΤΙΚΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Πτυχιακή Εργασία

Τίτλος εργασίας
Τα μήλα της νιότης και το νερό της ζωής

Συγγραφέας:
Σοφία Λεόνοβα

ΑΜ: 14084

Επιβλέπουσα:
Μάρθα Τσιάρα

Αθήνα, Φεβρουάριος 2023

UNIVERSITY OF WEST ATTICA

SCHOOL OF APPLIED ARTS & CULTURE

DEPARTMENT OF GRAPHIC DESIGN AND VISUAL COMMUNICATION

Diploma Thesis

Title

The apples of youth and the water of life

Student name and surname:

Sofia Leonova

Registration Number: 14084

Supervisor name and surname:

Martha Tsiara

Athens, February 2023

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΓΡΑΦΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΟΠΤΙΚΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Τίτλος εργασίας

Τα μήλα της νιότης και το νερό της ζωής

Μέλη Εξεταστικής Επιτροπής συμπεριλαμβανομένου και του Εισηγητή

Η πτυχιακή/διπλωματική εργασία εξετάστηκε επιτυχώς από την κάτωθι Εξεταστική Επιτροπή:

Α/α	ΟΝΟΜΑ ΕΠΩΝΥΜΟ	ΒΑΘΜΙΑΑ/ΙΔΙΟΤΗΤΑ	ΨΗΦΙΑΚΗ ΥΠΟΓΡΑΦΗ
	Μάρθα Τσιάρα	Λέκτορας	
	Νίκη Καποκάκη	Λέκτορας	
	Δρ. Σπυρίδων Σιάκας	Αν. Καθηγητής	

ΔΗΛΩΣΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Η κάτωθι υπογεγραμμένη Σοφία Λεόνοβα του Βιατσεσλάβ, με αριθμό μητρώου 14084 φοιτήτρια του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής της Σχολής Εφαρμοσμένων Τεχνών του Τμήματος Γραφιστικής και Οπτικής Επικοινωνίας, δηλώνω υπεύθυνα ότι:

«Είμαι συγγραφέας αυτής της πτυχιακής εργασίας και ότι κάθε βοήθεια την οποία είχα για την προετοιμασία της είναι πλήρως αναγνωρισμένη και αναφέρεται στην εργασία. Επίσης, οι όποιες πηγές από τις οποίες έκανα χρήση δεδομένων, ιδεών ή λέξεων, είτε ακριβώς είτε παραφρασμένες, αναφέρονται στο σύνολό τους, με πλήρη αναφορά στους συγγραφείς, τον εκδοτικό οίκο ή το περιοδικό, συμπεριλαμβανομένων και των πηγών που ενδεχομένως χρησιμοποιήθηκαν από το διαδίκτυο. Επίσης, βεβαιώνω ότι αυτή η εργασία έχει συγγραφεί από μένα αποκλειστικά και αποτελεί προϊόν πνευματικής ιδιοκτησίας τόσο δικής μου, όσο και του Ιδρύματος.

Παράβαση της ανωτέρω ακαδημαϊκής μου ευθύνης αποτελεί ουσιώδη λόγο για την ανάκληση του πτυχίου μου».

Ο/Η Δηλών/ούσα
Σοφία Λεόνοβα

(Υπογραφή)

Επιβλέπουσα Καθηγήτρια
Μάρθα Τσιάρα

ΤΑ ΜΗΛΑ ΤΗΣ ΝΙΟΤΗΣ & ΤΟ ΝΕΡΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΠΡΟΥΣΙΑΣΗ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ ΤΗΣ ΣΟΦΙΑΣ ΛΕΟΝΟΒΑ

Η ΙΔΕΑ

Η παιδική μας ηλικία είναι η πιο απλή και ξέγνοιαστη ηλικία της ζωής μας. Και ως ενήλικες πού και πού θυμόμαστε τις γλυκιές στιγμές αυτής της περιόδου, ιδικά στις δύσκολες καταστάσεις.

Από μικρή μου άρεσαν τα βιβλία. Ειδικά τα παραμύθια και οι εικονογραφήσεις τους. Και έτσι και εγώ ξέφευγα από την πραγματικότητα μέσα στον μαγικό κόσμο.

Έτσι και η ιδέα της πτυχιακής αυτής μου ήρθε χωρίς δυσκολία. Τώρα και εγώ μπορώ να δείξω τους μαγικούς αγαπημένους κόσμους με τη δική μου ματιά.

Τα πιο κλασικά παραμύθια όπως η Κοκκινοσκουφίτσα ή η Σταχτοπούτα έχουν εικονογραφηθεί αρκετές φορές για εμένα να έχω το θάρρος να τα αγγίξω. Και βλέποντας την αγαπημένη μου εικονογράφηση της Σταχτοπούτας του σοβιετικού εικονογράφου Boris Dekhteren κατανοώ πως έχω ακόμη πολλά να μάθω από παλιότερους και από τους πιο μοντέρνους εικονογράφους.

Το παραμύθι που επέλεξα λοιπόν, είναι ένα σλάβικο παραμύθι, όχι πολύ γνωστό στο ευρύ κοινό, κάτι το οποίο μου έδωσε χώρο για τη δική μου ερμηνευση.

ΕΜΠΝΕΥΣΗ

Οι πηγές έμπνευσής μου ήταν τα παλιά βιβλία παραμυθιών, που φέρνουν αυτή τη νοσταλγία των παλιών εποχών που ποτέ δε ζήσαμε. Αλλά και οι πιο μοντέρνες εικονογραφήσεις βιβλίων.

Κυρίως επιρροές ήταν οι ρωσικοί εικονογράφοι και ζωγράφοι όπως Boris Dekhterev, Boris Zvorykine, Ivan Bilibin, but also Ilya Kabakov and Benjamin Lacombe.

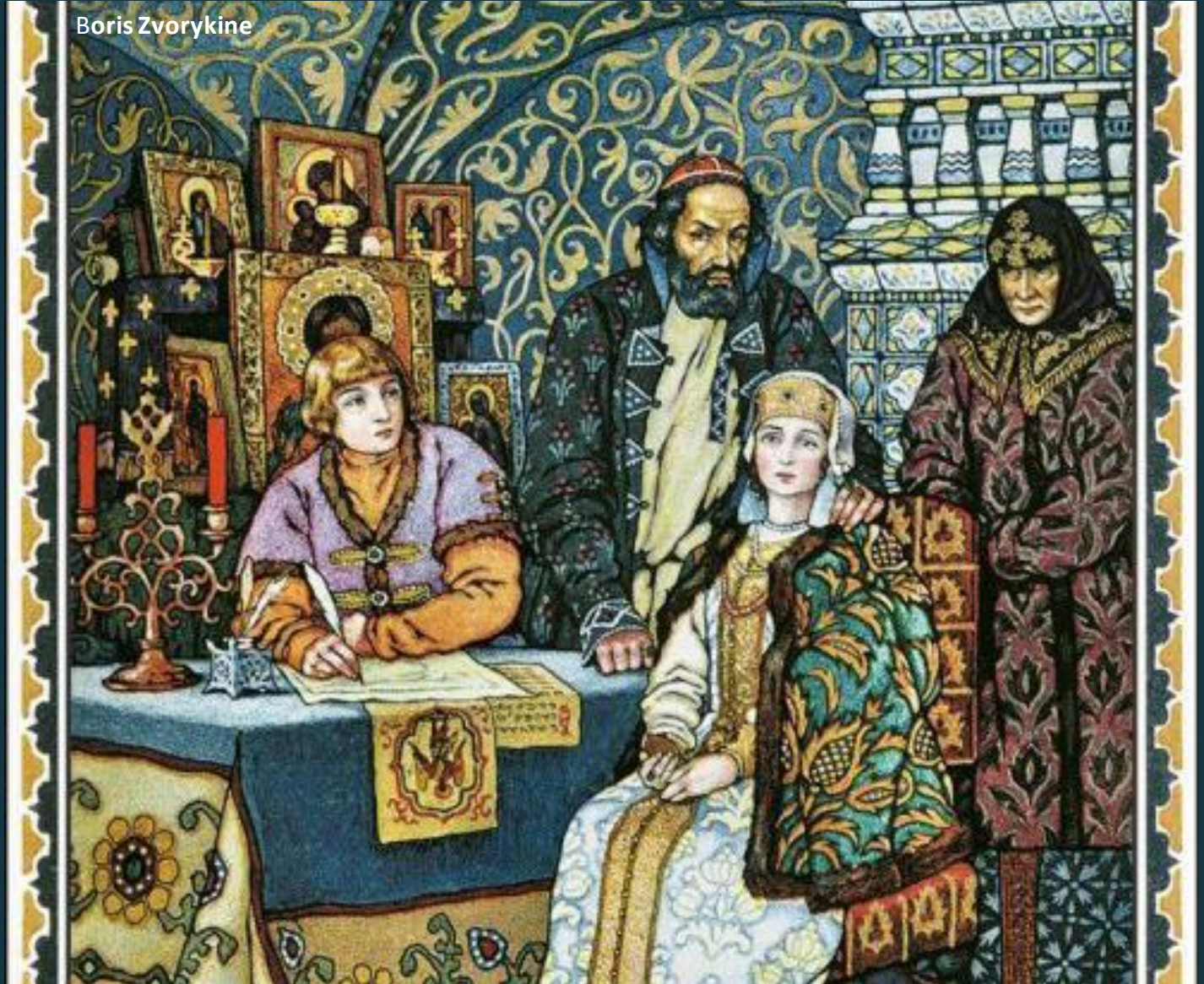

Ivan Bilibin

Ivan Bilibin

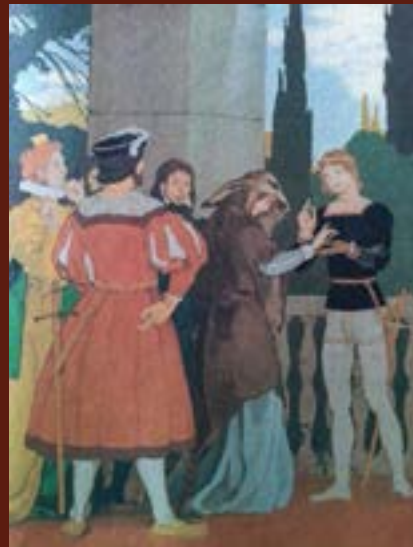
Boris Zvorykine

Boris Dekhterev

А. С. Пушкин
«Сказка о рыбаке и рыбке»

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ

Για τον τίτλο, δοκίμασα διάφορες γραμματοσειρές που θεώρησα πως θα ταίριαζαν σε ένα παλιό βιβλίο παραμυθιών και στη συνέχεια έπαιξα με το μέγεθος και την τοποθεσία των λέξεων μέχρι που ένωσα ευχαριστημένη.

**ΤΑ ΜΗΛΑ ΤΗΣ ΝΙΟΤΗΣ
& ΤΟ ΝΕΡΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ**

Τα Μήλα της Νιότης
& Το Νερό της Ζωής

**ΤΑ ΜΗΛΑ ΤΗΣ ΝΙΟΤΗΣ
& ΤΟ ΝΕΡΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ**

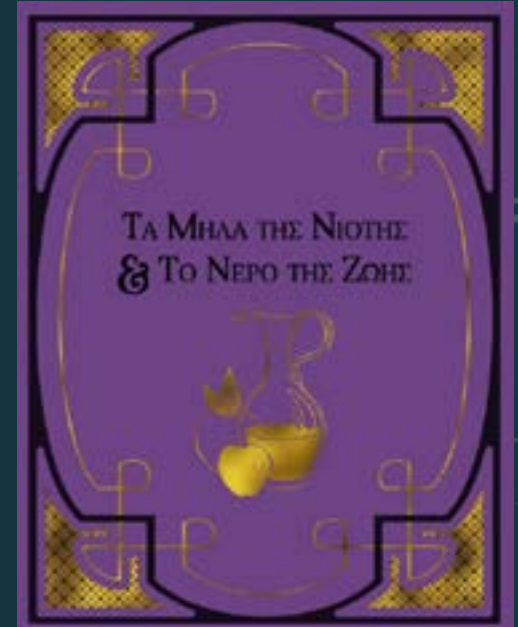
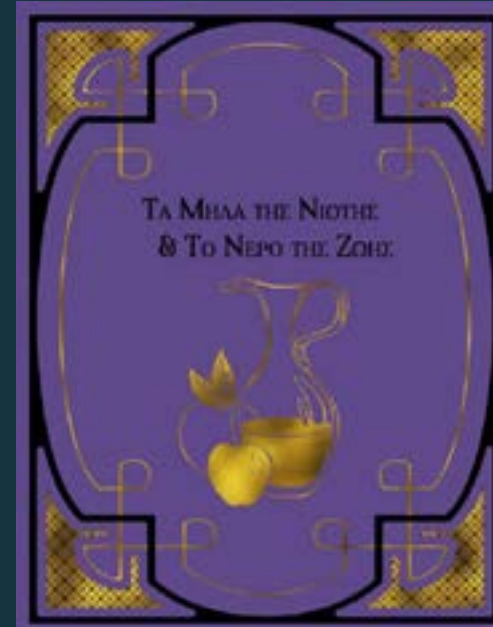
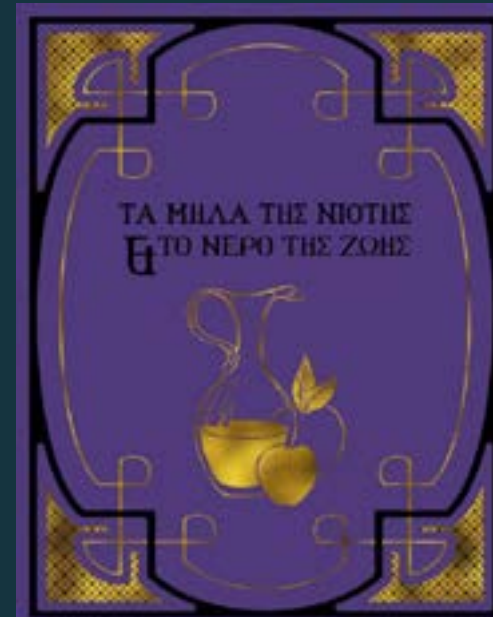
ΤΑ ΜΗΛΑ ΤΗΣ ΝΙΟΤΗΣ
Η ΤΟ ΝΕΡΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Τα Μήλα της Νιότης
& Το Νερό της Ζωής

Τα Μήλα της Νιότης
& Το Νερό της Ζωής

ΤΑ ΜΗΛΑ ΤΗΣ ΝΙΟΤΗΣ
& ΤΟ ΝΕΡΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Το εξώφυλλο το ίδιο έχει εμπνευστεί από τα εξώφυλλα με βινιέτες, το κυρίως χαρακτηριστικό των οποίων ήταν η χρήση του χρυσού και μαύρου χρώματος. Καθώς και το χρώμα του φόνου ήταν συχνά σκούρο μπλε, γκρι ή μοβ για να υποστηρίξει την αίσθηση του πλούτου, χρησιμοποίησα το μωβ για να αναδείξει το χρυσό αλλά και επειδή είναι το αγαπημένο μου.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ

Οι κεντρικοί χαρακτήρες του παραμυθιού είναι ο πρίγκιπας Ιβάν και η πολεμίστρια Μορένα, καθώς και δευτερεύον ρόλο παίζουν οι δύο μεγαλύτεροι αδελφοί του Ιβάν.

Το στιλ των χαρακτήρων είναι εμπνευσμένο από σειρά σύγχρονων κινούμενων ρωσικών ταινιών. Αλλά ως λάτρης ιστορικής ενδυμασίας, αποφάσισα να τους "ντύσω" με τον ρουχισμό της εποχής που θεώρησα πως ήταν οι χαρακτήρες του παραμυθιού αυτού.

ΠΡΟΣΧΕΔΙΑ

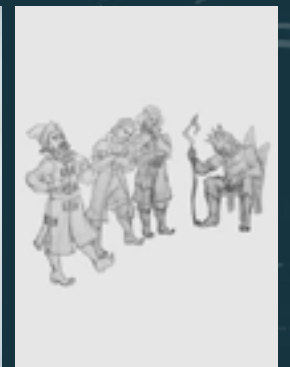
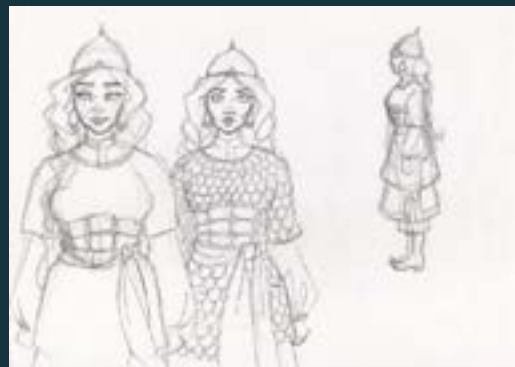
Η ενδυμασία του Ιβάν και το πρόσωπό του

Τα αδέρφια, ο βασιλιάς και λοιποί χαρακτήρες

Η ενδυμασία της Μορένα και το πρόσωπό της

Αρχικά προσχέδια για τις πρώτες σελίδες

Προσχέδιο χαρακτήρων, μελάνομά τους και προσχέδιο στοιχεία φόντου

Σχεδιασμός λεπτομεριών φόντου

Χρήση masking fluid στους χαρακτήρες και κυρίως θέμα και στρώση βασικών χρωμάτων φόντου

Λεπτομέριες ακουαρέλας στο φόντο

Αφαίρεση masking fluid μόνο από το θέμα, χωρίς τους χαρακτήρες και στη συνέχεια το βάψιμό του

Τελικό σχέδιο, μετά χρωματισμού χαρακτήρων, μαλανώματος και επεξεργασίας χρωμάτων στο Photoshop

Δοκιμές σχεδιασμού σελίδων εισαγωγής και τοποθέτησης κειμένου.

Καθώς η γραμματοσειρά που επέλεξα για τον τίτλο του βιβλίου ήταν κυρίως για αισθητικούς λόγους, παρόμοια λογική χρησιμοποίησα και για το λογότυπο του εκδοτικού οίκου.

Αλλά όχι για το ίδιο το βιβλίο. Ακολούθησα τη λογική του να μην είναι πολύ μοντέρνα η γραμματοσειρά χωρίς να δυσκολεύει στην ανάγνωση και η απάντηση ήρθε μόνη της: Book Antiqua.

Το μέγεθος της γραμματοσειράς είναι 12pt καθώς το βιβλίο αυτό, και ας παραμύθι, προορίζεται προς ηλικίες κυρίως γυμνασίου.

ΑΦΙΣΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΩΘΗΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

Παρουσίαση
Πτυχιακής Εργασίας

ΤΑ ΜΗΛΑ ΤΗΣ ΝΙΟΤΗΣ & ΤΟ ΝΕΡΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Τετάρτη 22 Φεβρουαρίου
2:00 μ.μ. Κ9 202

εικονογράφηση & σχεδιασμός
Σοφία Λεόνοβα

επιβλέπουσα καθηγήτρια
Μάρθα Τσιάρα

Παρουσίαση
Πτυχιακής Εργασίας

ΤΑ ΜΗΛΑ ΤΗΣ ΝΙΟΤΗΣ & ΤΟ ΝΕΡΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Τετάρτη 22 Φεβρουαρίου
2:00 μ.μ. Κ9 202

εικονογράφηση & σχεδιασμός
Σοφία Λεόνοβα

επιβλέπουσα καθηγήτρια
Μάρθα Τσιάρα

Παρουσίαση
Πτυχιακής Εργασίας

Τετάρτη 22 Φεβρουαρίου
2:00 μ.μ. Κ9 202

ΤΑ ΜΗΛΑ ΤΗΣ ΝΙΟΤΗΣ & ΤΟ ΝΕΡΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

εικονογράφηση & σχεδιασμός
Σοφία Λεόνοβα

επιβλέπουσα καθηγήτρια
Μάρθα Τσιάρα

Τελική αφίσα

Παρουσίαση Πτυχιακής Εργασίας

ΤΑ ΜΗΛΑ ΤΗΣ ΝΙΟΤΗΣ & ΤΟ ΝΕΡΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

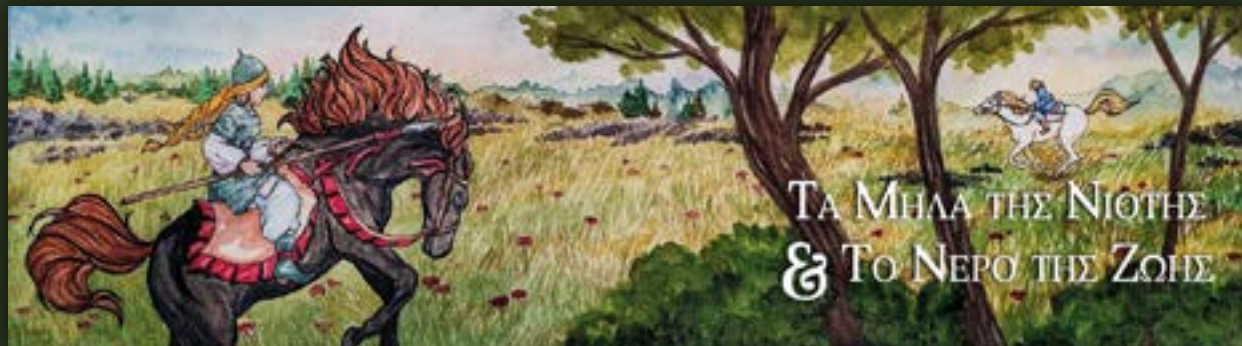
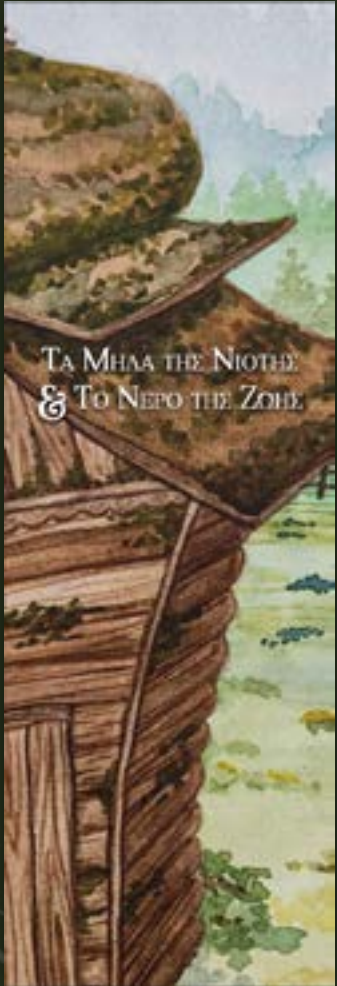
Τετάρτη 22 Φεβρουαρίου
2:00 μ.μ. Κ9 202

επιβλέπων καθηγητής
Μίρκο Τσάρα

παιδαγωγική & σχεδιασμός
Σοφία Λεοντοπούλου

Σελιδοδείκτες

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Γενικά κατά τη διάρκεια αυτής της πτυχιακής πιστεύω πως έμαθα αρκετές πληροφορίες για δημιουργία βιβλίου και εικονογραφήσεών του. Ξεκινώντας από διαστάσεις βιβλίου και μεγέθους γραμματοσειράς, καθώς και ακουαρέλες που είχα πιάσει πιο σοβαρά σε μεγαλύτερα μεγέθη για πρώτη φορά κατά τη διάρκεια αυτού του σχεδιασμού. Ίσως να το έκανα τελείως διαφορετικό εάν είχα τις γνώσεις που έχω τώρα. Αλλά πιστεύω πως όλες οι καταστάσεις μας μαθαίνουν κάτι καινούριο και μας αλλάζουν, κάνοντάς μας καλύτερους ανθρώπους ή επαγγελματίες.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Blaze A. (2002), *History in Costumes: From Pharaoh to Dandy*

Blue Tree (2021), *Book Sizes in Publishing*. Διαθέσιμο στο δικτυακό τόπο: <https://bluetree-group.com/book-sizes-in-publishing/>

Bonaccorsi A. (2020), *Bookmarks: our guide to creating a successful bookmark*. Διαθέσιμο στο δικτυακό τόπο: <https://www.pixartprinting.co.uk/blog/bookmarks-readers/>

Kaminskaya N. (1997), *History of the costume*. Απόσπασμα διαθέσιμο στο δικτυακό τόπο: http://afield.org.ua/mod3/mod65_1.html

Gregory D. (2008), *An illustrated life: drawing inspiration from the private sketchbooks of artists, illustrators and designers*

Niederle L. (1902 - 1934), *Slavic antiquities*. Διαθέσιμο σε πρωτότυπο και μεταφράσεις στο: <https://books.google.com/>

Ukrainian studio of newsreel and documentary films (1988), Filmstrip "*Tale of rejuvenating apples and living water*".

Αρχειοθετημένο στο δικτυακό τόπο: <https://diafilmy.su/6716-skazka-o-molodilnyh-jablokah-i-zhivoj-vode-1.html> και <https://diafilmy.su/6715-skazka-o-molodilnyh-jablokah-i-zhivoj-vode-2.html>

Vasina Z. (2003), *Ukrainian chronicle of clothing*. Πρωτότυπη γλώσσα ουκρανικά. Μεταφρασμένο στα ρωσικά άρθρο από τον χρήστη SHARIK διαθέσιμο στο δικτυακό τόπο: <https://swordmaster.org/2011/11/03/odezhda-slavyan-6-9-vek.html>

Vitale B. (2020), *What Are The Best Children's Book Sizes | Standard Book*

Sizes. Διαθέσιμο στο δικτυακό τόπο: <https://brookevitale.com/blog/childrens-book-trim-size>

Διαδουκτιακό αρχείο εικονογραφήσεων και σχεδιασμού βιβλίων διαθέσιμο στο: <https://50watts.com/>

ΤΑ ΜΗΛΑ ΤΗΣ ΝΙΟΤΗΣ
& ΤΟ ΝΕΡΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΤΑ ΜΗΛΑ ΤΗΣ ΝΙΟΤΗΣ
& ΤΟ ΝΕΡΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

© 2023 ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠαΔΑ
Αγίου Σπυρίδωνος, Αιγάλεω 12243
τηλ: 210 5385100
<https://gd.unina.gr>

Σχεδιασμός - Εικονογράφηση: Σοφία Λεόνοβα
Μετάφραση - Επιμέλεια κειμένου: Σοφία Λεόνοβα

ISBN: 960-531-666-8

Με την επιφύλαξη παντός δικαιώματος. Δεν επιτρέπεται η αναπαραγωγή κανενός τμήματος αυτής της έκδοσης, σε οποιαδήποτε μορφή, ή με τη χρήση ηλεκτρονικών ή μηχανικών μέσων, συμπεριλαμβανομένων αποθήκευσης και ανάκτησης πληροφοριών, χωρίς την έγγραφη άδεια του δημοσιογράφου, παρά μόνο από επιμελητές ή βιβλιοκριτικούς, οι οποίοι μπορούν να αναφέρουν σύντομα αποσπάσματα σε εργασίες τους.

ΤΑ ΜΗΛΑ ΤΗΣ ΝΙΟΤΗΣ & ΤΟ ΝΕΡΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Μια φορά και έναν καιρό, υπήρχε ένας τσάρος και είχε τρεις γιους. ο μεγαλύτερος ονομαζόταν Θεόδωρος, ο μεσαίος ήταν ο Βασίλης, και ο νεότερος ήταν ο Ιβάν. Ο τσάρος ήταν πολύ γέρος με τα μάτια του θολά, και ακουσε ότι πέρα από τα μακρινά εδάφη, σε ένα βασίλειο μακρινό υπάρχει ένας κήπος με τα μήλα της νιότης και με ένα πηγάδι με το νερό της ζωής. Εάν φάει ένα από τα μήλα ένας γέρος - θα γίνει νέος, και εάν με αυτό το νερό πλύνει τα μάτια του ένας τυφλός - θα ξαναδεί το φως του ήλιου. Ο τσάρος, λοιπόν, κάνει ένα συμπόσιο για ολόκληρο τον κόσμο, καλεί στο συμπόσιο τους πρίγκιπες και τους βογιάρους και τους λέει:

- Ποιος, παιδιά μου, θα έβγαινε από τους επλεγμένους, θα έβγαινε από τους κνηγούς, θα πήγαινε στις απομακρυσμένες χώρες, στο βασίλειο μακρινό, να φέρει μια κανάτα με το νερό της ζωής και τα μήλα της νιότης. Θα έδινά σε αυτόν τον ήρωα το μισό μου βασίλειο.

Τότε οι μεγαλύτεροι αρχισαν να κροβοντάι πίσω από τους μεσαίους και οι μεσαίοι από τους μικρότερους, αλλά ούτε από τους μικρότερους υπήρχε απάντηση. Ο πρίγκιπας Θεόδωρος βγαίνει και λέει:

- Δε θέλουμε να δώσουμε το βασίλειό μας στον λαό. Θα μιάω εγώ σε αυτό το ταξίδι.

Βα σου φέρω, πατέρα, τα μήλα της νιότης και μια κανάτα με το νερό της ζωής.
Ο πρίγκιπας Θεόδωρος πήγε στους βασιλικούς σταβλούς, διάλεξε ένα αδάμαστο αλόγο, έβαλε ένα αγρησιμοποίητο χαλινάρι, πήρε ένα κεινοθύριο μαστίγιο, έδωσε δώδεκα εποχές - όχι για χάρη της ομορφιάς, αλλά για χάρη της ασφάλειας... Ξεκίνησε, λοιπόν, ο Θεόδωρος το ταξίδι του. Τον είδαν το αλόγο να καβαλά, μα δεν είδαν σε ποια κατεύθυνση έσιμει...

Κάλπασε κοντά η μακριά, χαμηλά η ψηλά, ταξίδευσε μερα νύχτα. Και φτάνει στη διχάλα των τριών δρόμων. Μια πέτρινη πλάκα βρίσκεται στη διχάλα αυτή και πάνω της έχει μια επιγραφή: «Δεξιά αν πας - τον εαυτό σου θα σώσεις, το αλόγο σου θα χάσεις. Αριστερά αν πας - το αλόγο σου θα σώσεις, ο ίδιος θα χαθείς. Ευθεία αν πας - νόση θα βρεις». Συλλογίστηκε ο πρίγκιπας και αποφάσισε: «Ας πάω εκεί, που θα βρω τη νόση». Και προχώρησε ευθεία το μονοπάτι. Κάλπασε, λοιπόν, και έφτασε σε μια οικία με χρυσή οροφή. Τότε μια όμορφη κοπέλα βγαίνει και του λέει:

- Γιε του τούραου, θα σε κατεβάσω από τη σέλα, και θα έρθεις μαζί μου να φάμε καλά και να κοιμηθείς, να ξεκουραστείς.

- Όχι, κοπέλια, δε θέλω φαί και ο δρόμος δε θα γίνει πιο σύντομος εάν κοιμηθώ. Πρέπει να προχωρήσω.

- Αχ γιε του τούραου, μη βιάζεσαι να φύγεις, αλλά βιάσου να κάνεις ό,τι αγαπάς. Τότε η πανέμορφη κοπέλα τον έβγαλε από τη σέλα και τον οδήγησε στην οικία. Τον τσίπασε, τον πότισε και τον έβαλε στο κρεβάτι να κοιμηθεί. Μόλις ο πρίγκιπας Θεόδωρος ξάπλωσε στον τοίχο, η κοπέλα αναποδογύρισε γρήγορα το κρεβάτι και έπεσε αυτός στο υπόγειο, σε ένα βαθύ λάκκο...

Αργά ή γρήγορα ο τούραος κάνει ξανά ένα μεγάλο συμπόσιο, καλεί τους πρίγκιπες και τους βογιάρους και τους λέει:

- Να, παιδιά μου, ποιος θα έβγαλε από τους κληγούς να μου φέρει τα μήλα της νιότης και μια κανάτα με το νερό της ζωής; Θα έδωνα σε αυτόν τον ήρωα το μισό μου βασίλειο.

Ξανά οι μεγαλύτεροι άρχισαν να κρύβονται πίσω από τους μεσαίους και οι μεσαίοι από τους μικρότερους, αλλά ούτε από τους μικρότερους υπήρχε ανέναντίη. Βγαίνει ο δευτερός γιος, ο πρίγκιπας Βασίλης:

- Πατέρα, δε θα ήθελα να δώσω το βασίλειο στα ξένα χέρια. Εγώ θα πάρω τον δρόμο τον μακρό, θα πάρω τα πράγματα και θα σου τα φέρω.

Πήγαίνει ο πρίγκιπας Βασίλης στους βασιλικούς σταβλούς, διαλέγει αδάμαστο αλο-

γο, βάζει το αχρησιμοποίητο χαλινάρι, παίρνει κρινούριο μαστίγιο, δένει τα δώδεκα έποχα. Ξεκινά το ταξίδι του ο Βασιλης. Τον είδαν το αλογο να καβαλά, προς ποια μεριά πήγε δεν είδαν...

Να κι φτάνει και αυτός στη διγαλα, όπου είναι η πέτρινη πλάκα και βλέπει την επιγραφή: -Δεξιά αν πας - τον εαυτό σου θα σώσεις, το αλογο σου θα χάσεις. Αριστερά αν πας - το αλογο σου θα σώσεις, ο ίδιος θα χαθείς. Ευθεία αν πας - νόφη θα βρεις-. Σκεφτόταν, διαλογιζόταν ο πρίγκιπας Βασιλης και πήρε τον δρομο όπου θα έβρισκε τη νόφη. Έφτασε στην οικία με τη χρυση σκεπη. Βγαίνει τρέχοντας η όμορφη κοπέλα και του ζητά να φάει, να πει και να πέσει να ξεκουραστεί.

- Για του τσάρου, μη βιάζεσαι να φύγεις, αλλά βιάσου να κάνεις ό, τι αγαπάς...

Εδώ η κοπέλα τον έβγαλε από τη σελι, τον πήγε μέσα, τον τσίσε, τον πότισε και για ύπνο τον έβαλε. Με το που γύρισε στον τοίχο ο πρίγκιπας Βασιλης, η κοπέλα ξανά αναποδογύρισε το κρεβάτι, και έπεσε και αυτός στο υπόγειο. Και από κει ρωτούν:

- Ποιος πέφτει;

- Ο πρίγκιπας Βασιλης. Και ποιος κάθεται;

- Ο πρίγκιπας Θεοδωρος.

- Κοίτα να δεις τι μάθαμε, αδελφέ!

Αργά ή γρήγορα, για τρίτη φορά κάνει ο τσάρος μεγάλο συμπόσιο, καλεί τους πρίγκιπες και τους βογιάρους:

- Ποιος θα έβγαινε από τους κνηγούς να μου φέρει τα μήλα της νιότης και μια κανάτα με το νερό της ζωής; Θα έδινα σε αυτόν τον ήρωα το μισό μου βασίλειο.

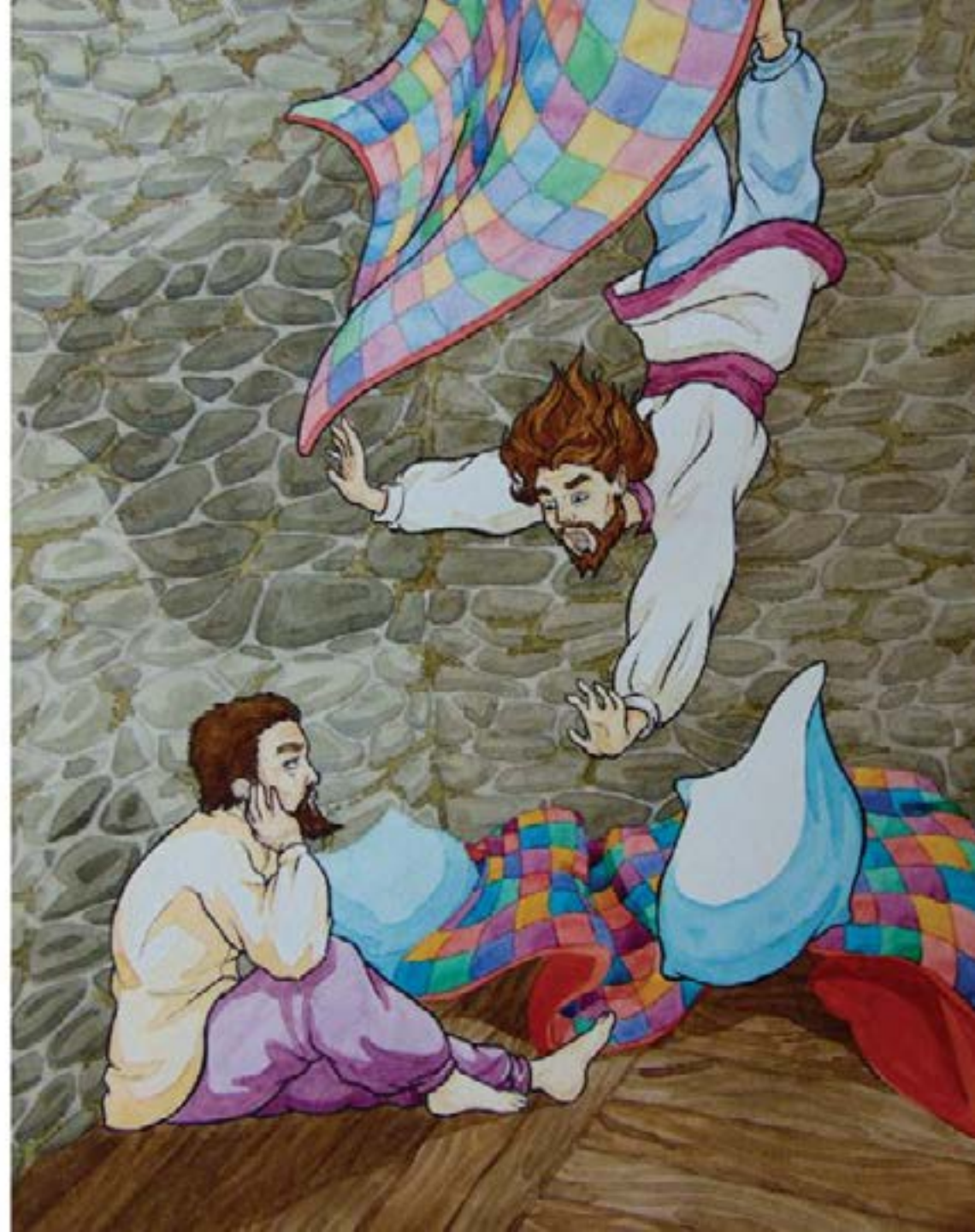
Ξανά οι μεγαλύτεροι άρχισαν να κρύβονται πίσω από τους μεσαίους και οι μεσαίοι από τους μικρότερους, αλλά ούτε από τους μικρότερους υπήρχε απάντηση. Βγαίνει ο πρίγκιπας Ιβάν και λέει:

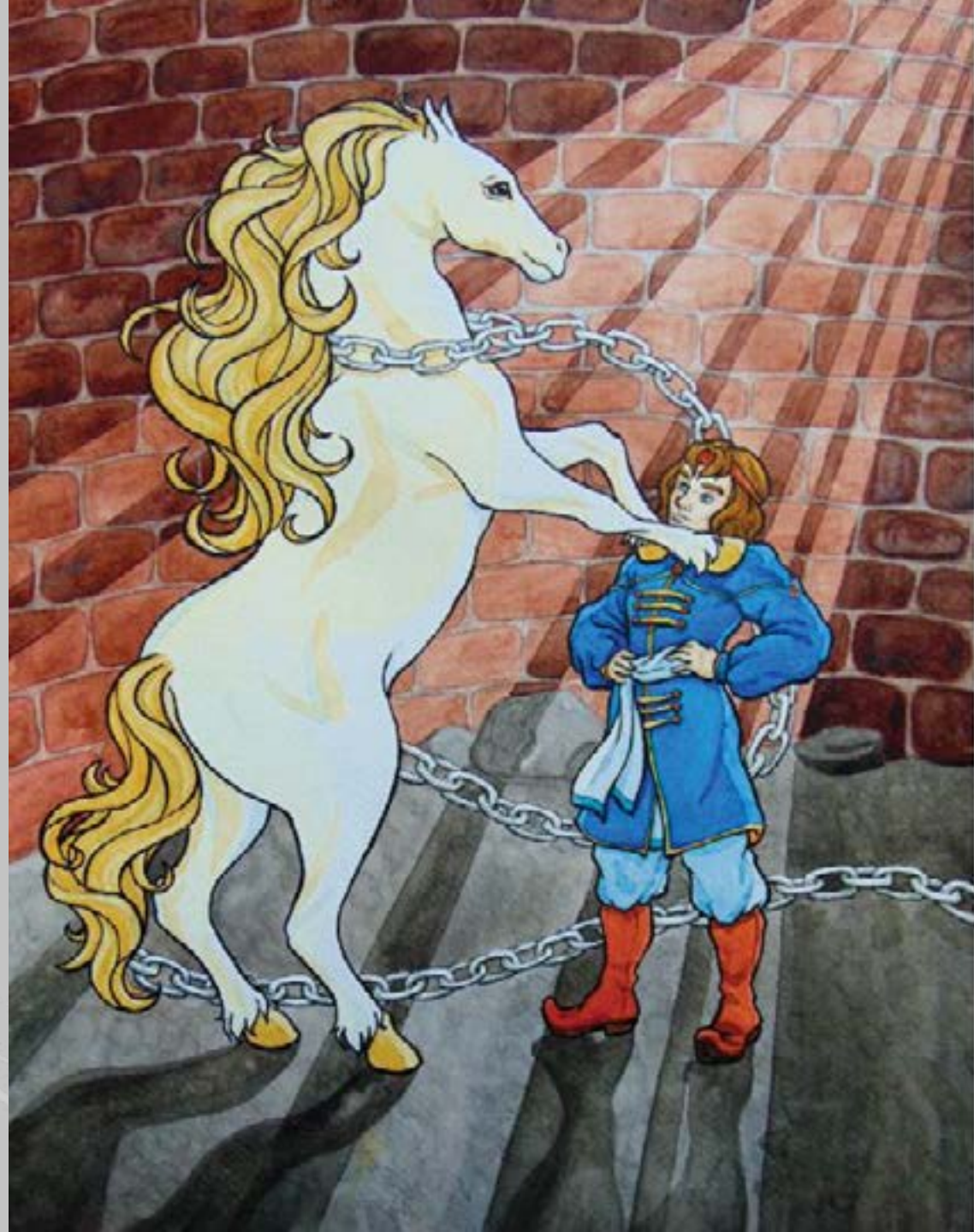
- Δάσε μου, πατέρα, την ευλογία σου, για το ανήσυχο μου κεφάλι και τα γοργά μου πόδια, να πάω στο βασίλειο μακρινό - να βρω τα μήλα της νιότης και το νερό της ζωής και να αναζητήσω και τα αδέρφια μου.

Ο τσάρος του έδωσε την ευλογία.

Ο πρίγκιπας Ιβάν πήγε στους στάβλους - να επιλέξει ένα αλογο έξοινο και δυνατό. Οποιο αλογο, όμως, κοίταζε - έτρεμε, όμοιο με το χέρι του άγγιζε - λόνωνταν τα πόδια του... Δεν μπόρεσε να επιλέξει ο πρίγκιπας Ιβάν το αλογο του. Φεύγει με τα μούτρα του κρεμασμένα. Τον συναντά η γιαγιά της αυλης:

- Για σου, παιδί μου! Γιατι βαδίζεις λυπημένος;

- Πώς μπορώ, γιατί, να μην είμαι λησπυγμένος - δεν μπορώ να βρω έναν τίμιο ιππο.
- Επρεπε να με ρωτήσεις εξαρχής. Ένα καλό άτι βρίσκεται στο κελάρι, δεμένο με μια σιδερένια αλυσίδα. Εάν καταφέρεις να το πάρεις - θα έχεις έναν τίμιο ιππο.
Ο πρίγκιπας Ιβάν πήγε στο κελάρι, κλώτσησε τη σιδερένια πλάκα και αυτή κατέρρευσε. Πλησίασε το άλογο το καλό - σηκώνεται το άλογο και ακουμπά με τα μπροστινά του πόδια στους ώμους του. Στέκεται ο πρίγκιπας Ιβάν ακούνητος. Το άτι διέλυσε τη σιδερένια αλυσίδα, πήδηξε έξω από το κελάρι και τραβήχτηκε και τον πρίγκιπα. Και τότε ο πρίγκιπας Ιβάν του έβαλε ένα χρησιμοποιημένο χαλινάρι, έντυσε με μια σέλα αφορέτη, έδωσε τα δώδεκα έποχα - όχι για χάρη της ομορφιάς, αλλά για χάρη της νεανικής δύναμης. Εκκίνησε το ταξίδι του ο πρίγκιπας Ιβάν. Τον είδαν να καβαλά το άλογο, αλλά δεν είδαν σε ποια κατεύθυνση έτοιμο...

Φτάνει στη διχάλα και σκέφτεται: «Δεξιά αν πάω - το άλογο θα χάσω... Πού θα πάω χωρίς το άλογο? Ευθεία εάν πάω - νόφη θα βρω. Δεν ταξιδεύω τόσο δρόμο για αυτό. Αριστερά αν πάω - το άλογο θα σώσω. Αυτός ο δρόμος είναι ο καλύτερος για μένα». Και έστριψε στον δρόμο όπου θα σωζόταν το άλογο - χανόταν ο εαυτός του. Ταξίδευε αργά η γρήγορα, χαμηλά η ψηλά, σε πράσινα λιβάδια, σε πέτρινα βουνά, ταξίδευε μέρα νύχτα και φτάνει σε μια καλόβα. Στέκεται η ζολοκαλόβα σε ένα μόνι κότα, με ένα, μόλις παράθυρο.

- Καλόβα, καλοβάκι, γύρνα την πλάτη σου στο δάσος και στρέψου σ' εμένα! Όπως μπω, έτσι και να βγω. Η καλόβα γύρισε πλάτη στο δάσος και στον πρίγκιπα με την είσοδο. Μπάνει μέσα, και εκεί κάθεται η Μπάμπα Γιαγκά, μεγάλης ηλικίας, γνέθει μεταξωτή τουλούπα.

- Πα πα πα. - Λέει, - ζωντανή ψυχή δεν ακούσαμε, δεν είδαμε χρόνια, και τώρα το ίδιο το ζωντανό το πνεύμα μόνο του μας ήρθε.

Και ο πρίγκιπας Ιβάν της απαντά:

- Αχ βρε, Μπάμπα Γιαγκά - κοκαλένιο πόδι, χωρίς να πιάσεις το πτηνό το ξεκοκαλιζεις, χωρίς να γνωρίσεις τον νεαρό - τον βλασφημηξεις. Θα μπορούσες να σηκωθείς τώρα και εμένα, έναν νεαρό άντρα, ταξιδιώτη, να με τσίσεις να με ποτίσεις και να μου ετοιμάσεις ένα κρεβάτι για τη νύχτα. Θα ζάιλωνα, και συ θα καθούσουν στην κεφαλή του κρεβατιού, να με ρωτάς, και γω θα σου απαντούσα - ποιος είμαι και από πού έρχομαι.

Να που η Μπάμπα Γιαγκά τα έκανε όλα αυτά - τσίσε τον πρίγκιπα, τον ποτίσε και για ύπνο τον έβαλε: κάθισε στην κεφαλή του κρεβατιού και άρχισε να ρωτά:

- Τίνος είσαι εσύ νεαρέ ταξιδιώτη και από που μας έρχοσαι; Από ποια εδάφη; Ποιον πατέρα, ποιας μητέρας γιος;

- Εγώ, γιατί, είμαι από εκείνο το βασίλειο, από τάδε κράτος, ο γιος του τσάρου, πρίγκιπας Ιβάν. Πήγαίνω στις απομακρυσμένες χώρες, τις μακρινές λίμνες, στο βασίλειο μακρινό για το νερό της ζωής και τα μύλα της νιότης.

- Λοιπόν, αγαπητό μου παιδί, έχεις ταξίδι μακρό: το νερό της ζωής και τα μύλα της νιότης τα έχει μια ισχυρή πολεμιστριά, η νεαρή γαλιανομάτα Μορένα, η ανιψιά μου. Δεν ξέρω αν θα το δεχτεί με το καλό...

- Και συ, γιατί, δώσε μου το κεφάλι σου στους ισχυρούς ώμους μου, μετέδωσε μου τη σοφία σου.

- Πολλοί νεαροί έχουν περάσει, μα λίγοι ευγενικά ομιλούσαν. Πάρε, παιδί μου, το άτι μου. Το δικό μου άτι θα είναι πιο γοργό και επιδέξιο, θα σε μεταφέρει στη μοσάια μου αδελφή, αυτή θα σε διδάξει.

Το πρωί ο πρίγκιπας Ιβάν σηκώθηκε νωρίς, πλύθηκε καλά. Ευχαρίστησε την Μπάμα Γιαγκά για τη διανοκτέρευση και έφυγε με το αλόγο της.

Ξαφνικά λέει στο αλόγο:

- Στάσου! Μου έπισε το γάντι.

Και το αλόγο απαντά:

- Όση ώρα μου το 'λεγες, έχω ήδη διακόσια χιλιόμετρα τρέξει...

Αργά ή γρήγορα ταξιδεύει ο πρίγκιπας Ιβάν, μέρα νύχτα περνά. Και βλέπει μπροστά του μια ζυλοκαλόβα σε ένα ποδι κότας, με μόλις ένα παράθυρο.

- Καλόβα, καλυβάκι, γόρνα την πλάτη σου στο δάσος και στρέψου σ' εμένα! Όπως μωο, έτσι και να βγω. Η καλόβα γόρνα με την πλάτη στο δάσος, σε αυτόν με την όψη. Ξαφνικά ακούγεται ένα αλόγο να χλιμντρίζει και το αλόγο κάτω από τον πρίγκιπα να απαντά. Τα αλογα ήταν αμφιθαλής. Το ακούει αυτό η Μπάμα Γιαγκά - πιο γράια από την προηγούμενη - και λέει:

- Από ό,τι φαίνεται, η αδελφή μου ήρθε να με επισκεφτεί.

Και βγαίνει στη βεράντα:

- Πα μα μα, ζωντανή ψυχή δεν ακούσαμε, δεν είδαμε χρόνια, και τώρα το ίδιο το ζωντανό το πνεύμα μόνο του ήρθε σε εμάς.

Και ο πρίγκιπας της λέει:

- Αχ βρε, Μπάμα Γιαγκά - κοκαλένιο ποδι, δέξου τον επισκέπτη με την ενδυμασία, ξεπροβόδιζε με το μυαλό. Ας μαζέυεις τον τζιπο μου, και μένα, έναν νεαρό από τον

δρόμο, να με τσίξες, να με πότιζες και για όινο να με έβαζες... Έκανε όλες τις δουλειές η Μπάμπια Γιαγκά - μάζεψε το άλογο και τάισε τον πρίγκιπα Ιβάν, τον πότισε, τον έβαλε στο κρεβάτι και άρχισε να ρωτά ποιος ήταν, από ποό ερχόταν και προς τα που πηγαίνει.

- Εγώ, γιαγιά, είμαι από εκείνο το βασίλειο, από ταδε κράτος, ο γιος του τσάρου, πρίγκιπας Ιβάν. Ταξιδεύω για το νερό της ζωής και τα μηλα της νιότης στην ισχυρή πολεμίστρια, τη νεαρή Μορένα...

- Αχ αγαπιητό μου παιδί, δεν ξέρω αν θα τα λάβεις με το καλό. Δύσκολα, πολύ δύσκολα θα σου είναι να φτάσεις στη γαλανομάτα κοπέλα!

- Και συ, γιαγιά, δώσε μου το κεφαλι σου στους ισχυρούς ώρους μου, μετέδωσέ μου τη σοφία σου.

- Πολλοί νεαροί έχουν παράσει, μα λίγοι ευγενικά σμιλούσαν. Πάρε, παιδί μου, το αί μου, πηγαίνε στη μεγαλύτερή μου αδελφή. Θα σε διδάξει καλύτερα από μένα. Ο πρίγκιπας Ιβάν διανυκτέρευσε σε αυτή τη γραία, το πρωί σηκώθηκε νωρίς, πλόθηκε καλά. Ευχαρίστησε την Μπάμπια Γιαγκά για τη διανυκτέρευση και έφυγε με το άλογο της. Και αυτό το άλογο είναι ακόμα πιο γοργό από το προηγούμενο. Ξαφνικά ο πρίγκιπας Ιβάν λέει:

- Στάσου! Μου έπισε το γάντι.

Και το άλογο απαντά:

- Όση ώρα μου το 'λεγες, έχω ήδη τριακόσια χιλιόμετρα τρέξει...

Σύντομα το παραμόθι διαηγείται, μα αργά η δουλειά γίνεται. Ισιπέει ο πρίγκιπας Ιβάν μέρα νύχτα - από την αυγή μέχρι το ηλιοβασιλευμα. Φτάνει στην ξυλοκαλόβια σε ένα πόδι κότας, με μόλις ένα παράθυρο.

- Καλόβια, καλυβάκι, γόρνα την πλάτη σου στο δάσος και στρέψου σ' εμένα! Δεν ηρθα για καιρό να μείνω, αλλά μια νύχτα να διανυκτερεύσω.

Ξαφνικά ένα άλογο ακούγεται να χλιμιντρίζει και το άλογο κάτω από τον Ιβάν να απαντά. Βγαίνει στη βεράντα η Μπάμπια Γιαγκά, γραία, ακόμη μεγαλύτερης ηλικίας. Βλέπει το άλογο της αδελφής της, αλλά ο καρβάλάρης να είναι ζένος, πανέμορφος νεαρός... Εδώ ο πρίγκιπας Ιβάν της υποκλίθηκε ευγενικά και της ζήτησε να διανυκτερεύσει. Τι να κάνει! Δε μεταφέρουν μαζί τους τη διανυκτέρευση - πρέπει να υπάρχει διανυκτέρευση για όλους: στους πειχθός και με άλογο, στους φτωχός και στους πλούσιους.

Η Μπάρμπα Γιαγκά όλα τα έκανε - μάζεψε το αλόγο και τον πρίγκιπα Ιβάν τον τόχο, πότισε και άρχισε να ρωτά ποιος ήταν, από πού ερχόταν και προς τα πού πήγαινε.

- Εγώ, γιαγιάκι, είμαι από εκείνο το βασίλειο, από τάδε κράτος, ο γιος του τσάρου, πρίγκιπας Ιβάν. Ήμουν στις μικρότερης σου αδελφής, αυτή με έστειλε στη μεσοσία και η μεσοσία αδελφή με έστειλε σε 'σένα. Δώσε μου το κεφάλι σου στους ισχυρούς ώμους μου, μετέδωσε μου τη σοφία σου, πώς μπορώ να πάρω το νερό της ζωής και τα μήλα της νιότης από τη νεαρή Μορένα.

- Ας είναι έτσι, θα σε βοηθήσω, πρίγκιπα Ιβάν. Η γαλανομάτα κοπέλα, η ανιψιά μου, είναι δυνατή και πανίσχυρη πολεμήστρια. Γύρω από το βασίλειό της είναι ένας τοίχος έξι μέτρων ύψους, δύο μέτρων πάχους και στις πόλες του βασιλείου είναι τριάντα φρουροί. Δε θα σε αφήσουν καν να περάσεις τις πόλες. Θα πρέπει να μας στα μέσα της νύχτας, πάνω στο δικό μου άτι. Όταν φτάσεις στον τοίχο - χτύπα το άτι στα πλευρά με το καινούριο μαστίγιο. Το άτι θα τον προσπεράσει. Δίσε το και πηγαίνετε στον κήπο. Θα δεις τη μηλιά με τα μήλα της νιότης και ακριβώς από κάτω το πηγάδι. Κόψε μόλις τρία μήλα, όχι παραπάνω. Και γέμισε την κανάτα των δώδεκα εποχών στο πηγάδι με το νερό της ζωής. Η γαλανομάτα Μορένα θα κοιμάται, μην πλησιάζεις την οικία της, αλλά ανέβα στο άτι και χτύπα το στα πλευρά του. Θα σε ξαναπεράσει από τον τοίχο.

Ο πρίγκιπας Ιβάν αποφάσισε να μην περάσει αυτή τη νύχτα στο σπίτι αυτής της γραίας, αλλά ανέβηκε στο καλό της το αλόγο και ξεκίνησε το ταξίδι του μέσα στη νύχτα. Το αλόγο καλπάζει, τα βρόα και τους βάλτους προσπερνά, τα ποτάμια και τις λίμνες με την ουρά του καλόταται.

Αργά ή γρήγορα, χαμηλά ή ψηλά, ο πρίγκιπας Ιβάν φτάνει μέσα στη νύχτα σε έναν υψηλό τοίχο. Στις πόλες του κοιμούνται τριάντα φύλακες. Σφιγγει το αλόγο του, το χτυπά με το καινούργιο μαστίγιο. Το αλόγο θυμώνει και πηδά πάνω από τον τοίχο. Ο πρίγκιπας Ιβάν κατεβαίνει από το αλόγο του, μπαίνει στον κήπο και βλέπει - στέκεται μια μηλιά με σσημένια φύλλα με χρυσά μήλα και από κάτω το πηγάδι. Ο πρίγκιπας Ιβάν κοβει τρία μήλα, χωρίς να πάρει παραπάνω και γεμίζει την κανάτα στο πηγάδι με το νερό της ζωής. Και θέλησε να δει ο ίδιος τη δυνατή, πανίσχυρη πολεμήστρια, τη γαλανομάτα κοπέλα.

Ο πρίγκιπας Ιβάν μπαίνει στην οικία και εκεί κοιμούνται: από τη μια πλευρά έξι νεαρές πολεμήστριες και από την άλλη άλλες έξι, και στη μέση κοιμάται η Μορένα, και σαν ένας μεγάλος καταρράχτης κάνει θόρυβο. Ο πρίγκιπας Ιβάν δεν μπορεί

να αντισταθεί, την ακούμπησε, την φίλησε και έφυγε... Ανέβηκε στο άλογο και από του λεί με ανθρώπινη φωνή:

- Δεν άκουσες της συμβουλές, πρίγκιπα Ιβάν, μπήκες στην οικία της γαλανομάτα Μορένα! Τώρα δεν μπορώ να προσπεράσω τους τοίχους.

Ο πρίγκιπας Ιβάν χτυπά το άλογό του με το αχτύπητο μαστίγιο.

- Αχ βρε άτι, οακί με χορτάρι, δεν θα περάσουμε τη νύχτα εδώ, το κεφάλι μας θα χάσουμε!

Εθάρσαε το άλογο περισσότερο από ποτέ και πήδηξε πάνω από το τοίχο, αλλά χτύπησε με το ένα πέταλο - τραγουδίησαν οι χορδές στον τοίχο και χτύπησαν οι καμπάνες. Η γαλανομάτα κόρη ξυιανά και βλέπει τη διάρρηξη.

- Σπρωθείτε, έχουμε μεγάλη κλοπή!

Έδωσε εντολή να ετοιμάσουν τον ίππο της και ξεκίνησε το κοντηγητό με τις δώδεκα πολεμιστρίες αναζητώντας τον πρίγκιπα Ιβάν.

Ο πρίγκιπας Ιβάν τρέχει όσο γρήγορα μπορεί να τρέξει το άλογό του και η γαλανομάτα πολεμιστρία τρέχει πίσω από αυτόν. Φτάνει στη μεγαλύτερη Μπαμπά Γαγκά, και αυτή έχει ήδη έτοιμο το άλλο άλογο. Κατεβαίνει αυτός από το άλογο της και ανεβαίνει στο άλλο και ξανά στα τρεχάματα... Με το που ο πρίγκιπας Ιβάν φεύγει, η νεαρή γαλανομάτα Μορένα φτάνει στην πόρτα και ρωτά τη Μπαμπά Γαγκά:

- Γιαγιά, μήπως ψαχούλεψε κανένας κτήνος εδώ;

- Όχι, παιδί μου.

- Γιαγιά, μήπως πέρασε κάποιος νεαρός από εδώ;

- Όχι, παιδί μου. Κάτσε να πεις λίγο γάλα από το ταξίδι.

- Θα έπινα, γιαγιά, αλλά πολλή ώρα θα πάρει το άρμεγμα.

- Τι λες, παιδί μου, γρήγορα θα το κάνω...

Γιήγε η Μπαμπά Γαγκά να αρμέξει την αγελάδα - την αρμέγει χωρίς βιασύνη. Η γαλανομάτα κοπέλα ήπιε το γάλα της και πάλι ξεκίνησε το κοντηγι του πρίγκιπα Ιβάν.

Ο πρίγκιπας Ιβάν φτάνει στη μεσαία Μπαμπά Γαγκά, αλλάζει το άλογο και τρέχει πάλι. Αυτός φεύγει και η νεαρή γαλανομάτα έρχεται:

- Γιαγιά, μήπως ψαχούλεψε κανένας κτήνος εδώ, μήπως πέρασε κανένας νεαρός;

- Όχι, παιδί μου. Κάτσε από το ταξίδι να φας τηγανίτες.

- Μα πολλή ώρα θα κάνεις να τις τηγανίσω;

- Τι λες παιδί μου, γρήγορα θα τις κάνω...

Τηγανίζει η Μπαμπά Γαγκά - ψήνει, χωρίς βιασύνη. Η γαλανομάτα κοπέλα έφαγε

και ξεκίνησε ξανά το κυνήγι του πρίγκιπα Ιβάν.

Φτάνει ο Ιβάν στη μικρότερη Μπαμπά Γιαγκά, κατεβαίνει από το αλόγο της, ανεβαίνει στο αρχικό του και τρέχει ξανά. Φεύγει αυτός και η νεαρή γαλανομάτα είναι ήδη στην πόρτα και ρωτά την Μπαμπά Γιαγκά εάν έχει περάσει κάποιος νεαρός.

- Όχι, παιδί μου. Έλα να πλυθείς στο βαλανείο από το ταξίδι.

- Μα πολλή ώρα θα το ετοιμάζεις.

- Τι λες παιδί μου, γρήγορα θα το ετοιμάσω.

Ετοιμάσε το λουτρό η Μπαμπά Γιαγκά, έκανε τα πάντα. Η νεαρή γαλανομάτα τριφτηκε, πλύνθηκε και ξανά στο κυνήγι. Το αλόγο της καλπάζει από λόφο σε λόφο, τα ποτάμια και τις λίμνες με την ουρά του καλόπαι. Άρχισε να φτάνει τον πρίγκιπα Ιβάν.

Βλέπει αυτός να τον κυνηγούν: οι δώδεκα πολεμήτριες με τη δέκατη τρίτη - τη γαλανομάτα Μορένα - κοντεύουν να τον φτάσουν, το κεφάλι του από τους ώμους του να κόψουν. Αποφασίζει ο Ιβάν να σταματήσει το αλόγο και η γαλανομάτα κοιλέα τον φτάνει και του φωνάζει:

- Γιατί, κλέφτη, ήμεις από το πηγάδι μου χωρίς να με ρωτήσεις, μα το πηγάδι δεν το κάλυψες!

Και της απαντά αυτός:

- Ας χωριστούμε, λοιπόν, σε απόσταση τριάντα δρασκελιών και ας αναμετρηθούμε.

Τότε ο πρίγκιπας Ιβάν και η Μορένα έφυγαν πάνω σε αλόγα σε απόσταση τριάντα δρασκελιών, πήραν πολεμικά ρόπαλα, μακριά δόρατα, αιχμηρά σπαθιά. Και όρμησαν ο ένας πάνω στον άλλον τρεις φορές, έσπασαν τα ρόπαλα, κατέστρεψαν τα σπαθιά και τα δόρατα - δεν κατάφεραν να ρίξουν ο ένας τον άλλον από τα αλόγα.

Δε χρειαζόταν άλλο να είναι πάνω σε αλόγα, κατέβηκαν, λοιπόν, από αυτά και αρπάχτηκαν στα χέρια. Πολεμούσαν από το πρωί έως το βράδυ, από την αυγή μέχρι το ηλιοβασίλεμα. Στραμπούλιζε το πόδι του ο πρίγκιπας Ιβάν και έπεσε στο χώμα. Η γαλανομάτα κοιλέα ακομήμησε το γόνατό της στο λευκό του στήθος και έβγαλε ένα δαμασκανό σπλέτο - για να σκισει το λευκό του στήθος. Και της λέει ο πρίγκιπας Ιβάν:

- Μη με σκοτώσεις, γαλανομάτα Μορένα, καλύτερα πάρε με από τα λευκά μου χέρια, σήκωσε με από τα χώματα, και φίλησε με στα γλυκά μου χείλη.

Τότε η γαλανομάτα Μορένα σήκωσε τον πρίγκιπα Ιβάν από τα χώματα και τον φίλησε στα γλυκά χείλη του. Και έστησαν τη σκαμνή στο ανοιχτό πεδίο, σε πράσινο λιβάδι. Εδώ και γύριζαν για τρεις μέρες και τρεις νύχτες. Εδώ και δεσμεύτηκαν και αντάλλαξαν δαχτυλιδία. Η γαλανομάτα κοιλέα του λέει:

- Θα γυρίσω στο σπίτι - κι εσύ κάνε το ίδιο, αλλά κοίτα να μην στρίψεις πούθενά...

Σε τρία χρόνια περιμένε με στο βασίλειό σου.

Καβάλησαν τα αλογά τους και χωρίστηκαν...

Αργά η γρήγορα, σύντομα το παραμύθι διαγγέται, μα αργά η δουλειά γίνεται - ο πρίγκιπας Ιβάν φτάνει στη διχάλα των τριών δρόμων, όπου στέκεται η πέτρινη πλάκα, και σκέφτεται: "Δεν είναι σωστό! Εγώ σπιτί να γυρνάω, αλλά τα αδέρφια μου ακόμα λείπουν".

Δεν υπάκουσε ο Ιβάν την Μορένα και έστριψε στον δρόμο στο οποίο θα έβρισκε νύφη... Και έφτασε στην οικία με χρυσή σκεπή. Τότε το αλόγο κάτω από τον πρίγκιπα Ιβάν χλιμίντρισε και τα αλογα των αδελφών του απάντησαν, καθώς τα αλογα ήταν από το ίδιο κοπαδι...

Ο πρίγκιπας Ιβάν ανέβηκε στη βεράντα, χτύπησε το ρόπιτρο - η σκεπή ταρακουνήθηκε, τα παντζούρια στράβωσαν. Βγαίνει τρέχοντας η όμορφη κοπέλα.

- Αχ, πρίγκιπα Ιβάν, σε περίμενα τόσο καιρό! Έλα μαζί μου να φας ψωμί με αλάτι και για όπνο να ξαπλώσεις.

Τον οδήγησε στην οικία και άρχισε να τον φιλερεί. Ο πρίγκιπας Ιβάν δεν έρωγε τόσο, όσο έριχνε κάτω από το τραπέζι, δεν έπινε τόσο, όσο έχυne κάτω από το τραπέζι. Η όμορφη κοπέλα τον οδήγησε στο υινοδομάτιο.

- Ξάπλω, πρίγκιπα Ιβάν, κοιμήσου και ξεκουράσου.

Εδώ ο Ιβάν την έσπρωξε στο κρεβάτι, το αναποδογύρισε γρήγορα και έπιε η κοπέλα στο υπόγειο, σε ένα βαθύ λάκκο. Ο πρίγκιπας Ιβάν έσκυψε πάνω από τον λάκκο και φώναξε:

- Είναι εκεί κανείς ζωντανός;

Και από τον λάκκο απαντούν:

- Ο πρίγκιπας Θεόδωρος και ο πρίγκιπας Βασίλης.

Τους έβγαλε έξω από τον λάκκο, και οι δύο είχαν λερωθεί τόσο, που το χώμα είχε αρχίσει να φυτρώνει πάνω τους. Ο πρίγκιπας Ιβάν έπλυνε τα αδέρφια του με το νερό της ζωής - έγιναν σαν κανονικοί.

Ανέβηκαν στα αλογα τους και άρχισαν να καλπάζουν... Αργά η σύντομα, έφτασαν στη διχάλα. Ο πρίγκιπας Ιβάν λέει στα αδέρφια του. "Να φυλάξετε το αλόγο μου, και εγώ ωστόσο θα ξεκουραστώ." Ξάπλωσε στο μεταξένιο χορτάρι και κοιμήθηκε με όπνο ενός πολέμιστη. Και ο πρίγκιπας Θεόδωρος λέει στον πρίγκιπα Βασίλη:

- Θα επιστρέψουμε χωρίς το νερό της ζωής, χωρίς τα μηλα της νιότης - δε θα 'χουμε αρκετή δοξα, θα μας στείλει ο πατέρας τις χήνες να βοσκαμε.

Ο πρίγκιπας Βασίλης απαντά:

- Λε ρίζουμε τον Ιβάν στην άβυσσο, και εμείς θα πάρουμε τα πράγματα και θα τα δώσουμε στα χέρια του πατέρα μας.

Έβγαλαν, λοιπόν, τα μύλα της νύχτας και την κανάτα με το νερό της ζωής από το καφτάνι του και τον πήραν και τον έριξαν στην άβυσσο. Ο πρίγκιπας Ιβάν έπεφτε εκεί για τρεις μέρες και τρεις νύχτες.

Έπεσε ο Ιβάν σε μια παραλία, βρήκε τις αποθήκες του και είδε γύρω του μόνο τον απέραντο ουρανό και τη θάλασσα, και κάτω από μια παλιά βελανιδιά δίπλα στη θάλασσα, νεοσοσός να πιτβίζουν - τους χτυπούσε η καταגיίδα. Ο πρίγκιπας Ιβάν έβγαλε το καφτάνι του, σκέπασε τους νεοσοσός και καλόφτηκε ο ίδιος κάτω από τη βελανιδιά.

Η καταגיίδα πέρασε, φάνηκε στον ουρανό ένας γρόπας. Πλησίασε, έκατοε κάτω από τη βελανιδιά και ρώτησε τους νεοσοσός:

- Γλυκά μου παιδιά, δε σας σκότωσε ο κακός καπρός;

- Μη φαναζεις, μητέρα, ο καλός άνθρωπος μας έσωσε, μας κάλυψε με το καφτάνι.

Ο γρόπας ρωτά τον πρίγκιπα Ιβάν:

- Γιατί είσαι εδώ, καλέ άνθρωπε;

- Τα αδέρφια μου με έριξαν στην άβυσσο για τα μύλα της νύχτας και το νερό της ζωής.

- Έσωσες τα παιδιά μου, ζητά μου ό,τι θελήσεις: χρυσάφι, ασήμι, μήπως πετράδια πολύτιμα;

- Τιποτα, καλέ μου γρόπα, δε χρειάζομαι: ούτε χρυσάφι, ούτε ασήμι, κανένα πολύτιμο πετράδι. Μόνο να μπορούσα να γυρίσω σπίτι.

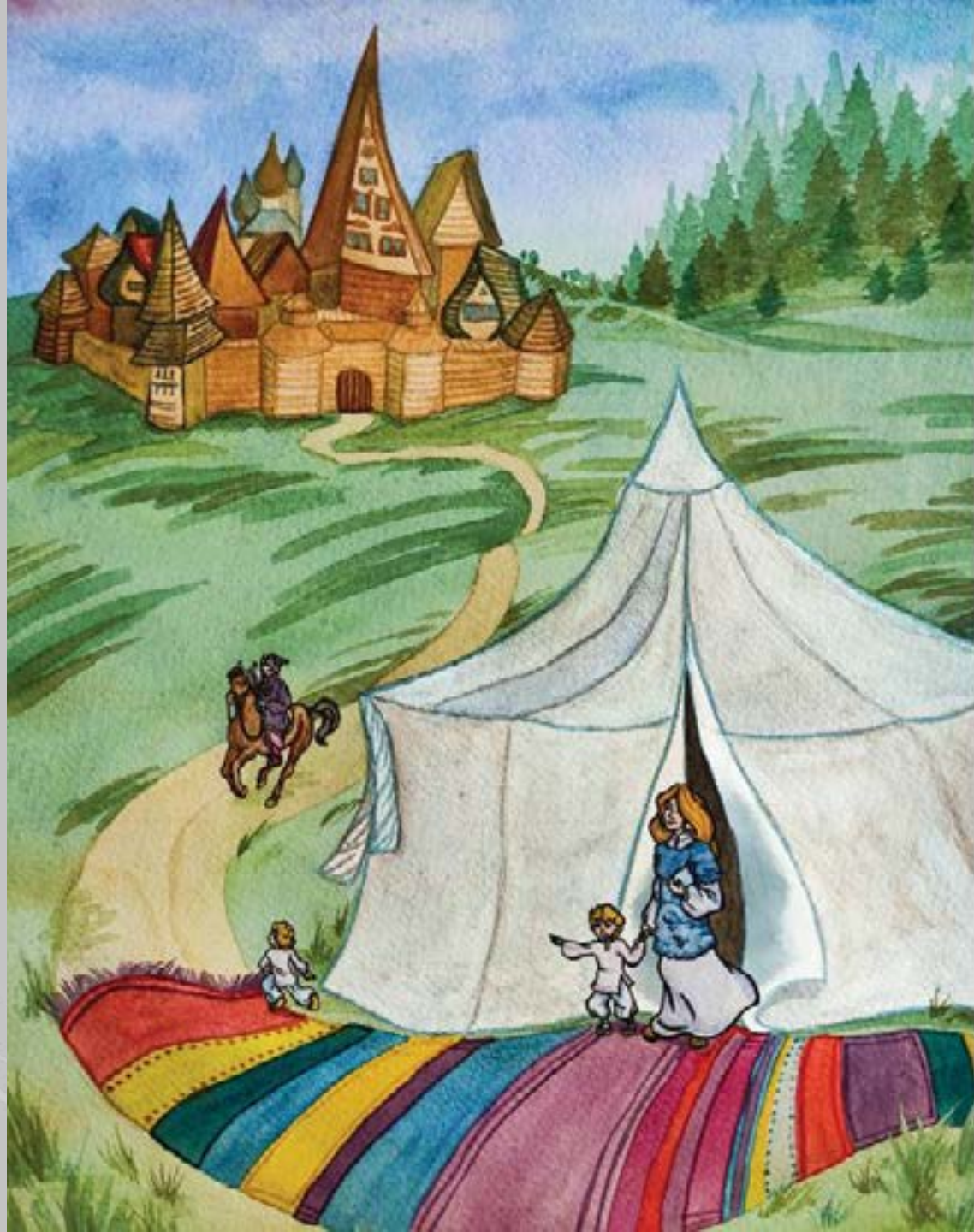
Ο γρόπας του απαντά:

- Βρες μου δυο βαρέλια με διακόσια κιλά κρέας.

Ο πρίγκιπας Ιβάν σκότωσε χήνες και κόκκινους στην παραλία, γέμισε τα δυο βαρέλια, έβαλε το ένα στον δεξιό ώμο του γρόπα και το άλλο στο αριστερό και κάθισε ο ίδιος στη ραχοκοκαλιά του. Αρχισε να ταΐζει τον γρόπα και σηκώθηκε αυτός και αρχισε να παίρνει ύψος και να ανεβαίνει στον ουρανό.

Ο γρόπας μετά, και ο Ιβάν τον ταΐζει και τον ταΐζει... Αργά η σύντομα πετοόσαν έτσι: ο πρίγκιπας Ιβάν του τάισε και τα δυο βαρέλια. Και ο γρόπας γυρίζει το κεφάλι του ξανά. Πήρε το μαχαίρι ο Ιβάν, έκοψε ένα κομμάτι από το πόδι του και το τάισε στον γρόπα. Μετά, μετά και γυρίζει ξανά το κεφάλι ο γρόπας. Κόβει το κρέας από το άλλο πόδι ο Ιβάν και του το δίνει. Να που άρχισαν να φτάνουν. Ο γρόπας γυρίζει

ξανά. Κόβει το κρέας από το στήθος του ο Ιβάν αυτή τη φορά και του το δίνει.
Στη συνέχεια, ο γρόπας έφερε τον πρίγκιπα Ιβάν στα πατρικά του εδάφη.

- Καλά με τάιζες όλο τον δρόμο, αλλά πιο γλυκό από το τελευταίο κομμάτι δεν έχω ξανά φάει.

Και δείχνει ο πρίγκιπας Ιβάν τις πληγές του. Ο γρόπας ρεύτηξε και έβγαλε τα τρία κομμάτια:

- Βάλε τα στις θέσεις τους.

Ο πρίγκιπας Ιβάν τα ένωσε και το κρέας ριζωσε στα οστά του.

- Τώρα κατέβη από μένα πρίγκιπα, βε γυρίσω σπίτι.

Ο γρόπας ανέβηκε στα ύψη και ο Ιβάν πήρε τον δρόμο προς το βασίλειό του.

Ήρθε στην πρωτεύουσα και έμαθε πως ο πρίγκιπας Θεόδωρος και ο πρίγκιπας Βασίλης έφεραν το νερό της ζωής και τα μήλα της νιότης στον πατέρα και ο τσάρος θεραπεύθηκε. Ξανά είχε νεανική υγεία και τα μάτια του γερά. Δεν πήγε ο Ιβάν στον πατέρα του, στη μητέρα του...

Τον ίδιο καιρό, στα πέρα εδάφη, στο βασίλειο μακρινό η παντοχρήνη πολεμιστριά Μορένα είχε δώσει γέννα σε δύο γιους. Δε μεγαλώναν με τις μέρες, αλλά με τις ώρες.

Σόντομα το παραμόθι δυγγείται, μα αργά η δουλειά γίνεται - πέρασαν τρία χρόνια. Η Μορένα πήρε τους γιους της, μαζέψμε τον στρατό και πήγε να βρει τον πρίγκιπα Ιβάν. Ήρθε στο βασίλειό του και σε ένα ανοιχτό πεδίο, σε πράσινο λιβάδι έστησε μια μεγάλη σαγηνή από λευκό πανί. Τον δρόμο προς τη σαγηνή τον κάλυψε με χρωματιστά υφάσματα. Και στέλνει στην πρωτεύουσα για να πουν στον τσάρο:

- Τσάρε, γύρισέ μου τον πρίγκιπα. Εάν δε μου τον γυρίσεις, θα κατακατήσω ολόκληρο το βασίλειο, θα το κάψω, και σένα θα σε πάρω σιχαλάωτο.

Ο τσάρος φοβήθηκε και έστειλε τον μεγαλύτερο - τον πρίγκιπα Θεόδωρο. Γερπατά ο πρίγκιπας Θεόδωρος στα χρωματιστά υφάσματα, φτάνει στη λευκή σαγηνή. Βγαίνουν τρέχοντας δύο αγόρια:

- Μητέρα, μήπως είναι ο πατέρας μας αυτός που έρχεται;

- Όχι, παιδιά μου, αυτός είναι ο θεός σας.

- Τι θα μας προστάξεις να κάνουμε μαζί του;

- Εσείς, παιδιά μου, κεράστε τον για τα καλά.

Τότε τα δύο αγοράκια πήραν βέργες και άρχισαν να βιτσιζούν τον πρίγκιπα Θεόδωρο λίγο πιο κάτω από την πλατή. Τον βιτσιζαν, τον χτυπούσαν, με το ζόρι κατάφερε να

πάρει τα πόδια του.

Και η γαλανομάτα Μορένα στέλνει ξανά στον βασιλιά:

- Δώσε μου τον πρίγκιπα...

Ο τσάρος φοβήθηκε πιο πολύ και έστειλε τον μεσάιο - τον πρίγκιπα Βασίλη. Φτάνει και αυτός στη σκηνή. Δύο αγοράκια βγαίνουν τρέχοντας:

- Μητέρα, μήπως αυτός είναι ο πατέρας μας;

- Όχι, παιδιά μου, αυτός είναι ο θείος σας. Κεράστε τον καλά.

Τα δύο αγοράκια πάλι άρχισαν να βιτσιάζουν με τις βέργες τον θείο. Τον βιτσιάζαν, τον χτυπούσαν, με το ζόρι κατάφερε να πάρει τα πόδια του ο πρίγκιπας Βασίλης.

Η γαλανομάτα κοπέλα στέλνει για τρίτη φορά στον βασιλιά:

- Πηγαίνετε, βρείτε τον τρίτο γιο, τον πρίγκιπα Ιβάν. Αν δεν τον βρείτε - θα καταπατήσω ολόκληρο το βασίλειο, όλα θα τα κάψω.

Ο Τσάρος φοβήθηκε ακόμα περισσότερο, καλεί τον πρίγκιπα Βασίλη και τον πρίγκιπα Θεόδωρο, και τους διατάζει να βρουν τον αδελφό τους, τον πρίγκιπα Ιβάν. Τότε τα αδέρφια έπεσαν στα πόδια του πατέρα τους και ομολόγησαν τα πάντα: πως πήραν τον νερό της ζωής και τα μήλα της νύχτας από τον κοιμισμένο πρίγκιπα Ιβάν και τον ίδιο τον έριξαν στην άβυσσο. Άκουσε αυτά ο τσάρος και γέμισε με δάκρυα.

Την ίδια στιγμή ο πρίγκιπας Ιβάν μόνος του πήγε στη γαλανομάτα Μορένα... Πλησιάζει τη σκηνή από λευκό πανί. Δύο αγοράκια βγαίνουν τρέχοντας:

- Μητέρα, μητέρα, κάποιος έρχεται σ' μας...

Και η Μορένα τους απαντά:

- Να τον πάρετε από τα λευκά του χέρια και να τον φέρετε στη σκηνή. Αυτός είναι ο πατέρας σας. Υπέφερε χωρίς λόγο για τρία χρόνια.

Τότε πήραν τον πρίγκιπα Ιβάν από τα λευκά του χέρια και μπήκαν στη σκηνή. Η γαλανομάτα Μορένα τον έπλυσε και χτένισε τα μαλλιά του, του άλλαξε τα ρούχα του και τον έβαλε να κοιμηθεί... Την επόμενη μέρα, η Μορένα και ο πρίγκιπας Ιβάν πήγαν στο παλάτι. Τότε έκαναν ένα μεγάλο γλέντι για όλο τον κόσμο, να γιορτάσουν τον γάμο. Ο πρίγκιπας Θεόδωρος και ο πρίγκιπας Βασίλης δεν είχαν την τιμή, τους έδιωξαν από την αυλή - βρήκαν μου να περάσουν τη νύχτα - δύο, μα την τρίτη δε βρήκαν...

Ο πρίγκιπας Ιβάν δεν παρέμεινε εδώ, αλλά έφυγε με τη γαλανομάτα Μορένα στη μητρόπολη της.

Και έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα.

Αυτό το παραμύθι αφηγείται για το πώς ένας γέρος και τυφλός βασιλιάς, έχοντας ακούσει για τα μήλα της νιότης και το νερό της ζωής, στέλνει τους γιους του να τα βρουν. Ως απροψία θα έπρεπε να λάβουν το μαύρο βασίλειο.

Βοηθήστε σε αυτές τις περιπτώσεις μαζί με τη βασιλοπούλα και μέσα από δυσκολίες, κινήματα και προδοσίες, θα δείτε πώς θα βρεθούν ζωντανοί η αγάπη και η φιλία.

